

Patriarhul despre delicatețea lui Iisus, Duhovnicul și Doctorul desăvârșit: Ridică, dar nu umilește

image not found or type unknown

„Vedem că Iisus este Duhovnicul și Doctorul desăvârșit. Ca doctor de suflete, sau ca duhovnic, El mai întâi iartă păcatele și apoi vindecă și trupul de boală”, a explicat Patriarhul Daniel duminică, în predica despre Vindecarea slăbănogului din Capernaum. Gestul se face cu iubire și maximă delicatețe: Iisus „ridică, dar nu umilește, El vindecă, dar nu evidențiază păcatele oamenilor”.

„Evanghelia din această Duminică ne arată în esență că iertarea păcatelor este începutul vindecării de boli”, a subliniat Preafericirea Sa.

„Nu trebuie să judecăm repede pe oamenii bolnavi, zicând că sunt pedepsiți de Dumnezeu, pentru că adesea boala este o chemare tainică la multă smerenie și această chemare tainică la smerenie înseamnă deodată și o chemare la dobândirea mântuirii”, a mai spus Părintele Patriarh Daniel.

„Atunci când se caută vindecarea trupului de o boală, se caută simultan și vindecarea sufletului pentru dobândirea mântuirii. Ce este mântuirea? Unirea omului trecător și limitat cu Dumnezeu cel nelimitat și veșnic viu. Deci, deodată cu căutarea vindecarea trupului, se dobândește, prin credință, și vindecarea sufletului sau mântuirea sufletului.”

Însă, în cazul de față, se vede că boala paralticului era în mod direct urmarea păcatului, a adăugat Preafericirea Sa.

Delicatețea Mântuitorului

Cu toate acestea, „Iisus nu divulgă viața intimă a păcătosului, nu pomenește păcatele pe numele lor și nu aduce niciun reproș celui care a păcătuț, pentru că nu vrea să umilească în fața oamenilor pe omul suferind care este adus la El. Și prin aceasta vedem că Iisus este mare duhovnic.”

„Iisus vindecă, dar nu umilește, ridică, dar nu diminuează demnitatea persoanei păcătosului care vine la El”, a mai subliniat Patriarhul României.

„Această Evanghelie ne îndeamnă să căutăm, deodată cu vindecarea bolilor trupesti, sau, înainte de aceasta, vindecarea sufletului de păcate prin spovedanie, prin pocăință și prin întâlnirea cu Hristos Însuși, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre.”

„Biserica, prin această evanghelie de la Sfântul Evanghelist Marcu, ne îndeamnă să unim dreapta credință, prăznuită în Dominica Ortodoxiei, cu multa pocăință și cu ajutorarea celor care au nevoie de ajutorul nostru”, a mai spus patriarhul.

„Cei patru bărbați care l-au adus pe slăbănog la Iisus reprezintă Biserica Însăși, care se roagă pentru cei bolnavi.”

Biserica rugătoare aduce bolnavii în fața Domnului

„Acești patru bărbați care urcă pe casă și coboară pe cel bolnav în fața lui Iisus prin acoperiș reprezintă Biserica rugătoare, slujitoare și milostivă, care, la toate slujbele ei a inclus rugăciunile pentru cei bolnavi, pentru cei robiți, pentru cei aflați nevoi, pentru tot sufletul necăjit și întristat, care așteaptă mila și ajutorul Dumnezeu”, a mai spus Preafericirea Sa.

De la cei patru bărbați „învățăm că, atunci când omul este suferind, trebuie să fie ajutat și să-l ducem la Hristos și la casa în care se află Hristos, adică la Biserica lui Hristos”.

Patriarhul României a mai vorbit despre faptul că a doua duminică din Postul Mare este dedicată Sf. Ier. Grigorie Palama, Arhiepiscopul Tesalonicului și teologul luminii necreate.

Ce este lumina necreată, adică harul

Preafericirea Sa a precizat că Sf. Ier. Iachint de Vicina, primul mitropolit al Țării Românești, și Sf. Cuv. Teofana Basarab au fost contemporani cu acest sfânt și este posibil ca Sf. Iachint să-l fi cunoscut. Patriarhul a amintit și că Părintele Stăniloae a fost printre primii teologi ortodocși ai secolului XX care au descoperit valoarea deosebită a scrierilor Sf. Grigorie Palama.

Sfântul Grigorie Palama „a apărut, în fața scolasticii raționaliste de tip occidental, credința ortodoxă și teologia ortodoxă a harului dumnezeiesc, și anume că lumina pe care au văzut-o pe Muntele Taborului Apostolii Petru, Iacob și Ioan nu era lumina de la soare, ci era lumina izvorâtă din interiorul Persoanei Mântuitorului Iisus

Hristos, era lumina necreată, neapusă, veșnică”.

„El spune că lumina aceea de pe Tabor era harul Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, pentru că există un singur har. Sfântul Grigorie Palama nu a născocit ceva, ci el a găsit în Sfintele Scripturi, în Scrierile Sfinților Părinți Teologi și în experiența Sfinților isihăști această învățătură și a sistematizat-o.”

Lumina Taborului, adică a harului, „aduce bucurie, pace în suflet”, a subliniat Preafericirea Sa. „Această bucurie a trăirii în prezența harului dumnezeiesc este bucuria celor care se roagă mult, cum a fost sfinții isihăști.”

„Ce înseamnă harul, sau mila lui Dumnezeu? Înseamnă iubirea Lui Dumnezeu împărtășită oamenilor. Și, când se spune «harul Domnului nostru Iisus Hristos» (II Corinteni, 13, 13), se înțelege că în el se arată iubirea Tatălui și împărtășirea, sau comuniunea, Duhului Sfânt. De aceea se zice că harul vine prin Hristos și se împărtășește oamenilor în Duhul Sfânt.”

„Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt nedespărțiți și, când primim harului Hristos, înțelegem că este semnul iubirii lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirii Sfântului Duh în viața noastră, începând cu Sfântul Botez și continuând cu toată viața creștină”, a mai explicat Preafericirea Sa.

„Această teologie a Sfântului Grigorie Palama este teologia specifică Ortodoxiei și este o teologie a experienței, nu doar una bazată pe citate din Scripturi, ci și pe experiența sfinților isihăști rugători”, a încheiat Părintele Patriarh Daniel.

Patriarhul României a participat duminică la Sf. Liturghie oficiat în Paraclisul „Sf. M. Mc. Gheorghe” al Reședinței Patriarhale.

Foto credit: Arhiva Basilica.ro / Raluca Ene

basilica.ro